

Uğursuzluk mu, hatalarımızı görmek mi?

Nail Aladağ: “Evde kuş beslemek uğursuzluk getirir diyorlar. Güvercin besleyen kişinin işi rast gitmez, başına işler gelir deniyor. Bizim burada güvercin besleyen birisinin iki defadır işleri ters gidiyor. Bunu buna bağlamak ne derece doğrudur?”

İslâmiyette uğursuzluk yoktur; ama uğur vardır. Peygamber Efendimiz (asm): “İslâm'da uğursuzluk yoktur”¹ buyurmuş; bir diğer hadislerinde, “İslâm'da ne hastalıkta, ne öğey ve baykuş ötmesinde, ne Safer ayında, ne başka bir şeyde uğursuzluk yoktur. Bunlar cahiliyet hurafeleridir”² buyurmuştur.

Esâsen, bir şeyde uğursuzluk vehmetmek, Allah hakkında sû-i zan etmekten farksızdır. Buna hakkımız yoktur. Çünkü Allah her şeyi bize uğur verecek, işimize yarayacak, şansımızı açacak şekilde yaratmıştır. Çünkü biz farkında olmasak da, Allah bizi seviyor.

Bizim çoğu kere bir şeyde uğursuzluk görmemiz, o şeyde kendimizi yargılamaktan aciz olmamızdan kaynaklanır. Kendimizi yargılayamadığımızda şamar vuracak birilerini arar dururuz. Bu sırada kader farkında olmadan karşımıza çıkar ve farkında olmadan şamarı ona şaklatırız: O şey bana uğursuz geldi, deriz. Oysa olumsuz sonuç veren durumlarda, işimiz yolunda gitmediğinde, bu işte uğursuzluk arayıp şamarı kadere vurmak yerine; o işte kendimizde kusur aramak, önce kendi hatamızı anlamak, kendimizi çetin şekilde yargılayıp kusurumuzu görmek veya varsa başka kusurlu davranışları görmek bizi daha doğru bir sonuca götürecektir.

Açık söyleyelim: Uğursuzluk inancı, olanlardan kaderi, yani Allah'ı sorumlu tutmaktan başka bir şey değildir. Ve aslında cahillikten öte bir şeydir. Bir haddini bilmezliktir. Çünkü böylece insan kabahati kadere yıkıyor ve kendisi kabahatten kurtulmuş oluyor. Ve aslında böylece kusurunu görmekten kendisini mahrum ettiği gibi, kusurunu görüp kendini düzeltme ve tövbe etme kapısını da kendisi için kapatmış oluyor.

Meselâ evde kuş beslemek neden uğursuzluk getirsin ve olanların neden sorumlusu

olsun? Eğer olanların “evde kuş beslemeye” bağlı olduğunu düşünüyorsa kişi, kuş besleme işinde hataları ve kusurları vardır mutlaka. Bunu görmelidir. Meselâ kuşu kuşa sormadan dört tel ve kafes içine hapsetmiştir; peki ona içinde kendisini emin bulduğu fitrî ortamı sağlayabilmiş midir? Ona merhamet etmiş midir? Onun yiyeceğini, suyunu zamanında ve zevkine uygun şekilde verebilmiş midir? Onu korkulardan ve kaygılardan emin kılabilmiş midir? Onu cinsiyle ve akrabalarıyla birlikte yaşatma inceliğini gösterebilmiş midir? Onun, ufuklarda uçma zevkini tatmin etmek için ne yapmıştır? Hiçbir şey yapmamıştır. Verilecek bütün cevaplar genelde hayır olacaktır.

Peki, bu bir candır. Yürek taşıyor. Allah’ın kendisine verdiği imtiyazları yaşamak istiyor, ihtiyaçlarını görmek, arzularını gidermek istiyor; hakkıdır çünkü. Bütün bunlara karşı da genelde yapılan bir şey yoktur. Tek yapılan şey bir inzibat kuvvetiyle kuşu zorla kafese alıp orada hapsetmek, aklınıza gelirse, bulabildiğiniz kadar yiyeceğini ve suyunu vermekten ibarettir.

O da bütün bu mahrumiyetlere ve mağduriyetlere karşı derdini Mucîbü’-d-Daavat olan, Hami-i Meçhûlû bulunan, kimsesizlerin kimsesi olan Allah’a açacaktır. Tabii ki, o da Allah’ın kuludur! Artık Allah nasıl hükmedecek, ne diyecek, kulunun yüreğini nasıl memnun edecek; bunu bilemeyiz. Fakat mağdur kuluna merhamet edeceği, kulunu mahrumiyetlere uğratana da adalet edeceği muhakkaktır.

Bu adaletten nasıl bir tecelli çıkar; onu da bilemeyiz. Bizimkinin işi mi ters gider, hayatında olumsuzluklar mı artar, ne olur, bilinmez. Ama eğer kuşu besleme ve ona fitratının istediği şekilde yaklaşma konusunda eksikleri varsa gözden geçirmelidir. Yani madem kuşun hamisi olmuştur; kuşu Hami-i Zülcelâline başvurmaya sevk etmemelidir. Kuşu evde barındırmaya devam edecekse, kuş psikolojisinden ve biyolojisinden anlayan bir uzmandan destek eğitimi almalı ve kuşa bu eğitimle yaklaşmalıdır. Kuşu incitmemelidir. Aksi takdirde, başından işler eksik olmayabilir.

Bütün bu söylediklerimiz, işinin yolunda gitmeyişi kuş beslemeye bağlaması ile ilgilidir. İşinin yolunda gitmeyişi sebebi, doğrudan işi ile ilgili eksikleri ve kusurları da olabilir şüphesiz. Muhakkak bunu da gözden geçirmelidir.

Öyleyse eşyaya uğursuzluk vermektense, davranışlarını gözden geçirmeli, nerede hata yaptığını anlamaya çalışmalı ve kendini düzeltmek için adım atmalıdır. Davranışlarında hata adına boşluk bırakmamalıdır. Bu durumda ona Allah da yardım edecek ve inşallah işleri yoluna girecektir.

Dipnotlar:

1- İbn-i Mace, 5/482

2- Buhari: 12/84